

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1. ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 ศึกษาอยู่ในหลักสูตรนิติศาสตร์ มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 นับถือศาสนาพุทธ มีความเพียงพอของค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน อาศัยอยู่กับบิดา/มารดา มี/ปัจจุบันกำลังคบหากันอยู่ ไม่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ และ มีการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์จากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์/นิตยสาร/วารสาร

2. ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ 4 คะแนน รองลงมาได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ 3 คะแนน 5 คะแนน 2 คะแนน 6 คะแนน 1 คะแนน 0 คะแนน และ 7 คะแนน ตามลำดับ

3. เจตคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน มีความคิดเห็นเจตคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย 4 ข้อ และไม่แน่ใจ 7 ข้อ โดยมีระดับความคิดเห็นในข้อ การมีรักเดียวใจเดียวเป็นการป้องกันโรคเอดส์ได้ทางหนึ่ง มากที่สุด รองลงมาคือ ผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถทำงาน และ รับประทานอาหารร่วมกับคนทั่วไปได้ ท่านสามารถปฏิบัติต่อผู้ติดเชื้อเอดส์ได้เหมือนคนทั่วไป การดื่มสุรา และยาเสพติดนำไปสู่การติดเชื้อเอดส์ได้ง่ายขึ้น การใช้ถุงยางอนามัยไม่ทำให้ความสุขทางเพศลดลง วัฒนธรรมและศาสนา ที่ปิดกั้นทำให้สังคมไทยมีการติดเชื้อเอดส์สูง การที่ผู้ชายเที่ยวผู้หญิงเป็นเรื่องธรรมดา การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมดา การมีเพศสัมพันธ์กับคนรู้จักและคุ้นเคยทำให้โอกาสในการติดเชื้อเอดส์เป็นไปได้ยากกว่าคนแปลกหน้า โรคเอดส์เป็นเรื่องไกลตัว และตนเองไม่มีพฤติกรรมเสี่ยง และโรคเอดส์ไม่เป็นปัญหาต่อสังคม ตามลำดับ

4. พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 400 คน มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ อยู่ในระดับประจำ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมอยู่ในระดับประจำ 9 ข้อ และบางครั้ง 3 ข้อ โดยมีระดับพฤติกรรมในข้อ หลีกเลี่ยงการใช้มีดโกนและเข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่น มากที่สุด รองลงมาคือ หลีกเลี่ยงการสำส่อนทางเพศ และ หลีกเลี่ยงการใช้ยาเสพติดชนิดฉีดเข้าเส้น หลีกเลี่ยงการสัมผัสเลือด และน้ำเหลืองของผู้อื่น จะใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก หลีกเลี่ยงการสัมผัสน้ำมูก น้ำตา และเสมหะของผู้อื่น จะใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง จะใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรู้จัก ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้ขายบริการ ได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อย่างเพียงพอ ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์อย่างเพียงพอ และ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์แก่บุคคลอื่น ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. ปัจจัยภูมิหลัง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

1.1 นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 นักศึกษาที่นับถือศาสนาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่กำลังศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า (1) นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 แตกต่างกับ นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 และ (2) นักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 แตกต่างกับนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป

1.4 นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า (1) นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 1.50 แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.51 – 2.00 (2) นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.51 – 2.00 แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 (3) นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.51 – 2.00 แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 (4) นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00 และ (5) นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 แตกต่างกับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 – 4.00

1.5 นักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรแตกต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า (1) นักศึกษาที่มีศึกษาหลักสูตรภาษาไทย แตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ (2) นักศึกษาที่มีศึกษา หลักสูตรภาษาไทย แตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรนิติศาสตร์ (3) นักศึกษาที่มีศึกษาหลักสูตร ภาษาไทย แตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตร์ (4) นักศึกษาที่มีศึกษาหลักสูตรภาษาไทย แตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ (5) นักศึกษาที่มีศึกษาหลักสูตรภาษาไทย แตกต่างกับนักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรอังกฤษ และ (6) นักศึกษาที่มีศึกษาหลักสูตรภาษาไทย แตกต่าง กับนักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรอังกฤษธุรกิจ

1.6 นักศึกษาที่มีคนรักแตกต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.7 นักศึกษาที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.8 นักศึกษาที่มีความพอเพียงของการใช้จ่ายต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ไม่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ ป้องกันโรคเอดส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

3. เจตคติต่อเรื่องโรคเอดส์ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า เจตคติต่อเรื่องโรคเอดส์ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่ นักศึกษามีการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์จากสื่อ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ นิตยสาร/วารสาร ตามลำดับ ส่วนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ของนักศึกษาส่วนใหญ่ค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภาวิณี บัวจำรัส (2554) ที่ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาในวิทยาลัยการอาชีพแห่งหนึ่ง จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาผลว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 67.8 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างคิดว่า เป็นสิ่งที่รู้และเข้าใจถูกต้องแล้วเลยไม่ให้ความสำคัญและทำให้เข้าใจผิดในบางเรื่องเกี่ยวกับโรคเอดส์

นอกจากจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าส่วนใหญ่ นักศึกษามีเจตคติ เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.36 พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษากระทำอยู่ในระดับประจำ ค่าเฉลี่ย 2.42 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนุศิลป์ สุขเสริม (2544) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอดส์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเลย ผลการศึกษาผลว่า นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับปานกลาง มีเจตคติต่อโรคเอดส์อยู่ในระดับสูง มีพฤติกรรมการป้องกันอยู่ในระดับสูง

เมื่อทำการทดสอบโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน พบว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ต่างกัน ระดับผลการเรียนที่แตกต่างกัน หลักสูตรแตกต่างกัน และประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ขณะเดียวกัน ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดาวรุ่ง โพธิ์นิและพรพิมล คำพาสอน (2554) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผลการศึกษาพบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ทักษะคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 นอกจากนี้ผลการศึกษาของธนุศิลป์ สุขเสริม (2544) พบว่า นักเรียนมีเจตคติเกี่ยวกับโรคเอดส์อยู่ในระดับสูงและมีพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อเอดส์อยู่ในระดับสูง ส่วนเจตคติต่อเรื่องโรคเอดส์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของธนุศิลป์ สุขเสริม (2544) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์และเจตคติต่อโรคเอดส์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องจากนักศึกษามีระดับช่วงอายุที่แตกต่างกันจึงให้ความสำคัญต่อโรคเอดส์แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ 4 คะแนน รองลงมาได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ 3 คะแนน 5 คะแนน 2 คะแนน 6 คะแนน 1 คะแนน 0 คะแนน และ 7 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งเป็นคะแนนที่อยู่ในระดับต่ำ ดังนั้น จึงควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ให้กับนักศึกษาให้มากขึ้น โดยอาจมีการจัดอบรมให้ความรู้แก่นักศึกษาผ่านการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
2. จากการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีเจตคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ จึงควรมีการรณรงค์เกี่ยวกับโรคเอดส์ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีเจตคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ให้มากขึ้น ควรทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
3. จากการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับนักศึกษา เพื่อจะได้มีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์มากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ต่างคณะ หรือต่างมหาวิทยาลัย เพื่อนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกัน
2. ควรมีการศึกษาในเรื่องความตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันโรคเอดส์เพิ่มเติมจากเจตคติ ความรู้ และพฤติกรรม